

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023786 19 Кж 3
Бања Лука, 13.8.2019. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д.Е., због кривичног дјела извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. Кривичног законика Републике Српске, у вези са кривичним дјелима неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, оптужених Ж.Е. и С.Т., због кривичног дјела извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. Кривичног законика Републике Српске, у вези са кривичним дјелом неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. истог закона и оптуженог Н.П. због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптуженог Д.Е., адвоката В.Р. из Б.Л., оптужене Ж.Е., адвоката Г.Н. из Д. и оптуженог С.Т., адвоката З.К. из Б.Л., изјављеним против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023786 19 Кв 4-п од 01.8.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 13.8.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених Д.Е., Ж.Е. и С.Т., изјављене против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023786 19 Кв 4-п од 01.8.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023786 19 Кв 4-п од 01.8.2019. године, у складу са одредбом члана 202. став 1. и 2. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против оптужених Д.Е., Ж.Е. и С.Т., након потврђивања оптужнице Републичког јавног тужилаштва-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Бања Лука, број 12 0 КТ 0000858 18 од 23.7.2019. године, којом се терете и то оптужени Д.Е., због кривичног дјела извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2.

Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), у вези са кривичним дјелима неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, оптужени Ж.Е. и С.Т., због кривичног дјела извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. КЗ РС, у вези са кривичним дјелом неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. истог закона, те оптужени Н.П., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. КЗ РС.

Притвор је, у односу на оптужене Д.Е. и С.Т., продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачке в) и г) ЗКП РС, а у односу на оптужену Ж.Е. из разлога тачке г) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог Д.Е., адвокат В.Р. из Б.Л., оптужене Ж.Е., адвокат Г.Н. из Д. и оптуженог С.Т., адвокат З.К. из Б.Л.

Бранилац оптуженог Д.Е. је жалбу изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и, како наводи, погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се жалба уважи и притвор укине, те оптужени пусти на слободу уз одређење неке од мјера забране из члана 184. и 185. ЗКП РС.

Бранилац оптужене Ж.Е. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и оптужена пусти на слободу или то рјешење преиначи и умјесто притвора изрекну мјера забрана.

Бранилац оптуженог С.Т. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу или одреди нека од мјера забрана из члана 184. и 185. ЗКП РС, или то рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе браниоца оптужених Д.Е. и Ж.Е., којима се оспорава стварна надлежност Окружног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала и тиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка е) ЗКП РС. Наиме, чланом 13. став 1. Закона о сузбијању корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала је прописано да је Посебно одјељење тог суда надлежно на цијелој територији Републике Српске за кривична дјела прописана Кривичним закоником Републике Српске, међу којим је, под тачком 44. цитираног законског прописа, и кривично дјело извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. тог Законика. За наведено кривично дјело из става 2. цитираног законика, које је почињено на територији РС, на подручју градова Т. и Г., се оптужени терете потврђеном оптужницом, како то произилази из диспозитива те оптужнице, ради

чега су без основа жалбени приговори којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка е) ЗКП РС.

Надаље, жалбеним приговорима бранилаца оптужених Д.Е., Ж.Е. и С.Т. се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, како у погледу постојања основане сумње да су оптужени починили кривично дјело за које се терете, као општег законског услова примјене мјере притвора, тако и успостављених посебних приворских разлога у односу на оптужене Д.Е. и С.Т. из члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС, а у односу на оптужену Ж.Е. из тачке г) цитиране законске одредбе.

Основана сумња да су оптужени починили кривично дјело, за које се терете, која је утврђена потврђивањем оптужнице Републичког јавног тужилаштва-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Бања Лука, број 12 0 КТ 0000858 18 од 23.7.2019. године, и даље постоји, што првостепени суд правилно закључује и образлаже у побијаном рјешењу (страна 3., 4. и 5.) цијенећи доказе који су уз оптужницу приложени. То су докази који су прибављени спровођењем посебних истражних радњи надзора и техничког снимања телекомуникација из одредбе члана 234. став 2. тачке а) ЗКП РС и кориштења прикривених истражилаца из тачке д) цитиране законске одредбе, у повезаности са доказима прибављеним приликом претреса моторних возила, стана и просторија које користе оптужени (Д.Е. и Ж.Е.), ком приликом је пронађена биљна материја која асоцира на опојну дрогу марихуану, те посебна ваљкаста справа звана „мрвилица“ у којој се налазила одређена количина наведене биљне материја, као и сврха те справе (пронађена у возилу власништво Ж.Е.), затим 15 пакетића прашкасте бијеле материје која асоцира на опојну дрогу кокаин (код оптуженог С.Т.). Дати су разлози у погледу оцјене садржаја транскрипта телефонских разговора између оптужених међусобно и других лица. Ти разлози су дати у побијаном рјешењу на начин да је, постојање основане сумње, образложено за сваког од оптужених појединачно, са њиховим улогама у извршењу дјела за које се терете и доказима на којима се такав закључак заснива.

Слиједом наведеног, без основа су жалбени приговори браниоца оптуженог Д.Е., изнесени у прилог тврдњи да су, у побијаном рјешењу, изостали разлози о одлучним чињеницама који се односе на постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети потврђеном оптужницом, и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Без основа су и они аргументи из ове жалбе, изнесени у прилог тврдњи да су прикривени истражиоци, у спровођењу посебних истражних радњи из одредбе члана 234. став 2. тачка д) ЗКП РС, подстрекавали оптужене на извршење дјела, чиме се оспорава законитост у прибављању тих доказа, обзиром да се, у овој фази поступка, утврђује постојање основане сумње да су оптужени починили кривично дјело за које се терете потврђеном оптужницом, као законског услова примјене мјере притвора и посебних притворских разлога, по којима је притвор продужен.

Надаље, за постојање посебних притворских разлога, у побијаном рјешењу је дато ваљано образложење, које овај суд прихвата, у цјелости.

Правилност и ваљаност тако датих разлога се не може оспорити жалбеним приговорима бранилаца оптужених.

Околности у погледу начина извршења дјела, које су правилно цијењене и доведене у везу са чињеницом досадашње осуђиваности оптужених Д.Е. (кривично дјело тешка крађа) и С.Т. (тешка тјелесна повреда, изазивање опште опасности, спречавање службеног лица у вршењу службене радње и насилничко понашање, те кривично дјело неовлашћена производња и промет опојних дрога) и правилно образложене као нарочите околности које указују на опасност од понављања дјела и тиме нужност продужења притвора и по основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Дато је и ваљано образложење у погледу начина и околности извршења дјела за које се терете, које околности, са аспекта веће количине одузете биљне материје која асоцира на опојну дрогу марихуану (брuto масе 203.34 грама, 1.060 грама, 1.085 грама, 1.050 грама и 50 килограма), а код оптуженог С.Т. (15 пакетића прашкасте материје која асоцира на опојну дрогу кокаин у количини од 34,66 грама), временског континуитета и организованости већег броја оптужених у извршењу дјела, информисању медија и јавности о дјелу, указују на нужност даље примјене мјере притвора по притворским разлозима из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Ради тога су без основа приговори из жалби, којима се оспорава правилност чињеничне основе побијаног рјешења, те у вези са тим и ваљаност датих разлога у побијаном рјешењу за постојање успостављених притворских разлога у односу на оптужене Д.Е. и С.Т. из члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС, а у односу на оптужену Ж.Е. из тачке г) цитиране законске одредбе.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић